

INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS DE CAMÓS

MEMÒRIA (per a l'aprovació inicial)

Març 2026

Ajuntament de Camós

EQUIP DE TREBALL

Cartografia i SIG: Anna Seuba i Barcons
Ambientòloga (col·legiada núm. 2040)

Direcció: Xavier Campillo i Besses
Doctor en Geografia (col·legiat núm. 861)

Soci núm. 365 de l'Associació Catalana
de Pèrits Judicials i Forenses

Castell de Sant Ferran, 13

08600 Berga

tel. 650 37 23 99

xaviercampillo@camigeneral.cat

www.camigeneral.cat

ÍNDEX DEL DOCUMENT

1. JUSTIFICACIÓ

2. OBJECTE D'ESTUDI I METODOLOGIA

2.1. CRITERIS D'INCLUSIÓ

2.2. DEFINICIÓ DE XARXES

2.3. CODIFICACIÓ I VARIABLES DESCRIPTIVES

3. FONTS DOCUMENTALS

4. RESULTATS

5. RESUM

ANNEX 1. FITXES DESCRIPTIVES

ANNEX 2. ATLES

ANNEX 3. MAPA GENERAL

1. JUSTIFICACIÓ

La gestió del viari públic, a fi i efecte de poder exercir les competències municipals, gestionant la vialitat rural a través de l'establiment de polítiques de mobilitat, i de poder complir també amb les obligacions que la llei imposa als Ajuntaments en aquest mateix àmbit, requereix el coneixement de la xarxa pública de camins a través de la realització d'un inventari dels camins municipals.

L'any 2008 l'Ajuntament de Camós ja va elaborar un *Inventari de camins d'ús públic*. Tanmateix, l'inventari tenia diverses mancances formals i de contingut per garantir el ple compliment de les disposicions que estableix la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (art. 222) i el Reglament del Patrimoni dels Ens Locals (art. 100 i ss):

- 1) L'inventari no comprenia algunes de les variables identificatives que estableix l'article 108 del RPEL, entre d'altres el títol en virtut del qual s'atribueix a l'entitat municipal el bé immoble.
- 2) No es va dur a terme la tramitació administrativa de l'inventari. No se'n va fer l'exposició pública ni va ser aprovat pel Ple de l'Ajuntament.
- 3) No es va donar continuïtat al registre administratiu, per exemple instant la modificació del cadastre (dotant-lo de coherència amb l'inventari), o inscrivint els camins inventariats al registre de la propietat tal com des de l'any 2003 exigeix l'art. 36 de la Llei del patrimoni de les administracions públiques.
- 4) Mancava la justificació tècnica en què es basava la inclusió de cada camí a l'inventari, atès que l'inventari no identificava les fonts d'informació que fonamentaven el catàleg ni detallava la interpretació tècnica de les mateixes fonts.

El document que ara es presenta resol les mancances prèvies i inclou una memòria explicativa que detalla les fonts documentals i la metodologia seguida per a l'elaboració de l'inventari de camins municipals.

També s'ha dut a terme un procés participatiu previ a través del qual els veïns del municipi han pogut fer aportacions a l'elaboració de l'inventari.

Amb una superfície de 15,7 km², Camós és un municipi rural del Pla de l'Estany que compren la capital del municipi, diversos nuclis de població i veïnats, i un poblament disseminat en masies.

El municipi comprèn dues unitats orogràfiques ben diferenciades: al nord la plana, que travessen les rieres de Matamors i de Remanyà, afluent per la dreta del Terri; al sud la serra de Puig Bataller i la vall del Revardit, dins dels estreps del massís de Rocacorba.

La xarxa viària de Camós s'articula al voltant de l'eix viari Pujarnol-Palol de Revardit, és a dir de la connexió entre les actuals carreteres GIV-5247 i GIV-5147 a través del terme municipal.

Externament, la xarxa viària ha estat condicionada històricament per la connexió dels nuclis de població del municipi amb els nuclis veïns, grans o petits, més immediats:

Amer	Pujarnol	Miànigues	Banyoles
Mata	Corts	Palol de Revardit	Montbò
Biert	Adri		

Internament, la xarxa de camins comunica els diferents nuclis de població existents al municipi. Cal subratllar que Sant Vicenç de Camós i Santa Maria de Camós constituïen antigament municipis independents amb església, cementiri i festa major. La capital del municipi de Camós està situada actualment al veïnat de Cruanyes.

Altres veïnats del municipi són Can Pedrers, el veïnat d'en Ponç, el veïnat de Puig Artigues i Can Pigem (Pla de la Perpinyana).

Alhora, cal esmentar la importància de les esglésies i ermites del mateix municipi:

Sant Vicenç de Camós
Santa Maria de Camós o de Camós de Santa Teresa
Santa Magdalena

Amb aquests antecedents s'ha procedit a elaborar aquest catàleg a fi i efecte que es pugui tramitar a manera d'Inventari de camins municipals de Camós en compliment del que disposen la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya i el seu Reglament.

2. OBJECTE D'ESTUDI I METODOLOGIA

L'Inventari de Camins Municipals és un registre administratiu en forma d'annex o complement de l'Inventari General de Béns de la Corporació Local.

Des d'una òptica jurídica i legal, la principal virtut de l'inventari de camins, que estableix i regula la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya i el Reglament del Patrimoni dels Ens Locals, és la creació d'una aparença de demanialitat que permet al municipi exercir les facultats o competències que la llei li atorga (ordenació, manteniment i millora), i complir també les obligacions que aquesta li imposa pel que fa a la defensa del seu patrimoni, i, especialment, en l'àmbit dels camins, la recuperació d'ofici de la possessió indegudament perduda.¹

Tot i que l'inventari, per si sol, no prova, ni crea, ni constitueix cap dret a favor de la Corporació Local, aquest inclou tots els vials públics en sòl no urbanitzable que s'han pogut documentar d'acord amb els indicis o proves de titularitat que proporcionen les fonts documentals i informatives disponibles (administratives, cartogràfiques, cadastrals, etc.), tal com estableix la jurisprudència aplicable.² Les fonts documentals de l'Inventari s'identifiquen a l'apartat 3 del present document.

Això no obstant, l'inventari de camins és un document esmenable i actualitzable en qualsevol moment i cal recordar la doctrina legal establerta pel Tribunal Suprem que estableix que no es pot entendre que un vial, pel sol fet de no estar inclòs en el corresponent Inventari de Béns Municipals, no sigui de titularitat municipal.³

Alhora, els tribunals de la jurisdicció contenciosa administrativa han subratllat reiteradament que l'Ajuntament ha d'incloure a l'inventari els camins d'ús públic que ho són des de temps immemorial, on en termes col·loquials, "d'ús públic des de sempre".⁴

De fet, atès que la majoria de camins municipals tenen una naturalesa històrica, el títol d'adquisició que es farà constar en el registre administratiu serà generalment la prescripció inmemorial o la possessió del bé des de temps immemorial,⁵ i així ho estableixen també les sentències de la jurisdicció civil.⁶

¹ Sentència del TSJ Castella-la Manxa, CA, de 2 maig de 2006, N° 209.

² Sentència del TSJ Castella i Lleó, de 4 de maig de 2012, N° 241.

³ Sentència de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, de 21 de maig de 2008. BOE núm. 163. 06/07/2008.

⁴ Sentència del TSJ de Balears, de 25 de gener de 2017, n° 23.

⁵ Sentència del Jutjat de Primera Instància N° 10 de Còrdova, de 13 de novembre de 2017, N° 207.

El concepte d'immemorialitat sol definir-se a Catalunya d'acord amb la definició inclosa en l'antic article 343-2 del Codi Civil de Catalunya: "quan l'actual generació, ni per ella mateixa ni per tradició de l'anterior hagi conegut un estat diferent de les coses".

Nogensmenys, l'ús públic immemorial es pot inferir de l'antiguitat dels documents oficials que, específicament, recullen o documenten el viari públic, com per exemple la cartografia històrica que va ser produïda pel *Cuerpo de Estado Mayor* de l'exèrcit o per l'*Instituto Geográfico* (actual Instituto Geográfico Nacional).

Quant a la definició del terme "camí", l'inventari inclou els vials d'ús públic i titularitat municipal que queden exclosos de l'àmbit d'aplicació de la Llei de carreteres de Catalunya:

Llei de carreteres

D'acord amb l'article 2.2. del Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres, no tenen la condició de carreteres:

- a) Les vies i els accessos als nuclis de població que integren la xarxa viària municipal, sempre que no tinguin la consideració de tram urbà o de travessera.
- b) Les pistes forestals i els camins rurals.
- c) Els camins de servei o d'accés, de titularitat pública o privada, construïts com a elements auxiliars o complementaris de les activitats específiques de les persones titulars.
- d) Les noves vies que siguin executades pels ajuntaments d'acord amb el planejament vigent.

Amb aquests antecedents, el present inventari de camins municipals de Camós té els següents objectius:

- 1) La documentació tècnica dels camins inventariats, específicament pel que fa als indicis i proves documentals que n'avalen la titularitat pública.

⁶ Sentència de l'Audiència Provincial de Palma 3, de 17 de febrer de 2016, N° 39.

- 2) La conformitat de l'Inventari amb les disposicions que conté la Llei Municipal i de Règim Local i el Reglament del Patrimoni dels Ens locals.
- 4) La identificació i la caracterització dels camins històrics que constitueixen el patrimoni viari de Camós en la seva accepció cultural (camins de naturalesa històrica com ara camins rals i camins tradicionals que conserven el seu caràcter original sense modificacions substancials com ara els camins de ferradura...).

L'inventari consta de:

- Memòria
- Fitxes descriptives (Annex 1)
- Atlas de l'inventari en format DINA3 (Annex 2)
- Bases de dades georeferència en format SHP (ArcGIS) o GeoJSON
- Mapa general en format DINA0

2.1. Criteris d'inclusió

Per a la inclusió dels camins a l'Inventari de camins municipals de Camós s'han contemplat cinc criteris o situacions principals:

- 1) Camins rodats pavimentats i amb manteniment municipal que configuren la xarxa local o primària.
- 2) Camins que configuren la xarxa veïnal històrica (els antics camins rals i veïnals que comuniquen els nuclis de població del municipi entre si i aquests amb les localitats i veïnats situats als municipis veïns).
- 3) Camins que configuren la xarxa terciària o rural amb manteniment municipal (camins d'accés al disseminat).
- 4) Camins que al cadastre històric separaven o delimitaven polígons cadastrals, funció reservada als camins veïnals i principals d'acord amb les "Instrucciones para la ejecución del catastro topográfico parcelario", de l'any 1942.⁷
- 5) Camins de titularitat cadastral pública sempre i quan no hi hagi elements que en contradiguin la propietat municipal.

Amb caràcter general no s'han inclòs a l'Inventari:

- 1) Els camins d'ús privatiu que accedeixen exclusivament a zones d'explotació i habitatges situats en finques privades.
- 2) Camins sense indicis d'ús públic o de titularitat pública. La titularitat cadastral pública, aïlladament, no s'ha tingut en compte quan conflueixen altres elements de prova que la descrediten (com ara una funcionalitat manifesta al servei de l'ús privatiu). Específicament, no s'han inventariat els camins de titularitat cadastral pública no connectors, en desús o destruïts, sense indicis addicionals d'ús públic o titularitat pública.

⁷ Los límites de estos polígonos serán siempre líneas permanentes no expuestas a variaciones, como ríos, arroyos, caminos vecinales, carreteras, canales, etc. Se prescindirá, por tanto, de arroyos cuyo curso pueda variar, caminos rurales que no estén bien determinados y puedan asimismo cambiar de un año para otro, sendas, caminos de servidumbre que puedan perderse y, en general, de cuanto no presente garantía de inmutabilidad. (Capítol II, 11).

2.2. Definició de xarxes

A efectes d'anàlisi de la titularitat, per facilitar la comprensió de la seva funcionalitat històrica o actual, els vials municipals de Camós s'han agrupat en tres categories (Local, Veïnal, Rural) en funció de llur origen i funcionalitat històrica:

Xarxa Local.- La xarxa local o primària, de caràcter estructurant i complementària de la xarxa de carreteres, comprèn els camins principals d'accés als nuclis de població, complementaris de la xarxa de carreteres, pavimentats i mantinguts per l'Ajuntament de Camós.

Xarxa Veïnal.- La xarxa veïnal o secundària comprèn els camins d'ús públic des de temps immemorial, de connexió històrica entre nuclis de població, de comunicació entre valls, o d'accés a esglésies parroquials i santuaris, és a dir els camins rals⁸ i camins veïnals⁹ de naturalesa històrica.

Xarxa Rural.- La xarxa rural¹⁰ o terciària comprèn camins rurals d'accés a partides del terme o al poblament disseminat, i camins connectors secundaris d'enllaç entre camins públics.

⁸ Els camins rals eren els camins públics que posaven en comunicació les poblacions principals: Camí real. Via regia. Via militaris. Via lata atque perpetua. Via communis & publica, omniumque trita vestigiis, Gazophylacium Catalano-Latinum, Joan Lacavalleria, 1686; Camí real. Iter expeditum, tutum via expedita militaris, praetoria, Regia, publica, tuta, consularis, Dictionarium seu thesaurus catalano-latinus verborum ab phrasium, Pere Torre, 1670. "fer un nou camí general o real per lo qual se puga anar de la dita vila de Terrassa a les parts dels Prats del Rey, Calaff y altres parts de Sagarra y Urgell, y encara a les parts de Manresa..." A.H. de Terrassa, ca.1600; "Camino real (también "camino principal" y "camino caudal"): Se llama el más ancho, principal, fácil y cursado de los pasajeros, y el más público: y por eso tienen obligación las Justicias de tenerle llano, y compuesto, y en partes empedrado. Llámase real porque es público, o guía a parajes grandes, y se camina por él con más conveniencia." DRAE, 1729; "El camino público y más frecuentado por donde se va a las principales ciudades del reyno. Via publica, via communis." DRAE, 1869; "Camí real: camí que posa en comunicació les poblacions principals..." DCVB. A partir del segle XIX, amb l'aparició de la legislació de carreteres, el terme caigué en desús en el llenguatge legal i administratiu espanyol. Els camins rals que no esdevingueren carreteres passaren a anomenar-se camins veïnals en el llenguatge legal i administratiu. El terme camí ral sobreviuria en la tradició i en el llenguatge popular, i en aquest àmbit és manté viu encara ara. A efectes d'inventari, des d'una perspectiva funcional, els camins rals s'han considerat camins veïnals.

⁹ Els camins veïnals eren els camins públics de segon ordre que posaven en comunicació els veïnats i partides d'un municipi. Arran de la promulgació del RD de 7 de abril de 1848 el terme "camí veïnal" s'aplicaria als camins de primera categoria (de 1er o 2on ordre) aptes per al trànsit de carruatges (després d'automòbils) construïts o subvencionats per les diputacions provincials. Per extensió, el terme "camí veïnal" esdevingué sinònim de "camí públic", aplicat tant als nous camins veïnals com als antics camins rals i als camins veïnals de naturalesa històrica: "Los caminos públicos que no están comprendidos en las clases de carreteras nacionales o provinciales se denominarán en los sucesivos caminos vecinales de primero y segundo orden..." RD de 1848.; "Camino vecinal.- El que va de un pueblo a otro, o a cualquier punto del término del mismo pueblo y es costado de fondos municipales." DRAE, 1884; Diccionari IEC: "camí veïnal Camí: construït i conservat pel municipi."; DCVB: "Camí veïnal: el camí que va de poble a poble, o del poble al camí real o a la carretera".

¹⁰ En la literatura administrativa del segle XIX i començaments del XX, els camins rurals eren els camins públics de tercera categoria (per sota dels camins veïnals de 1er i 2on ordre), d'accés a partides rurals, a finques i al poblament disseminat, que no podien acollir-se a les subvencions previstes per la legislació de camins veïnals. Malgrat llur naturalesa pública, el manteniment d'aquests camins corria a càrrec dels interessats.

2.3. Codificació i variables descriptives

Els camins inventariats s'han digitalitzat sobre una base ortofotogramètrica de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya a escala 1:2.500 mitjançant un Sistema d'Informació Geogràfica (SIG) en format GeoJSON (QGIS).

Els camps corresponents a les variables identificatives esmentades s'han incorporat a la base de dades georeferenciada del mateix SIG.

L'article 108 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals estableix les variables necessàries per a la identificació dels béns inventariats. Les variables rellevants que poden aplicar-se a la identificació de vies de comunicació no urbanes són les següents:

- Nom
- naturalesa (demanial, dret de pas)
- Límits (d'acord amb el traçat georeferenciat)
- Longitud total
- Amplada
- Títol en virtut del qual s'atribueix a l'entitat el bé immoble

A aquestes variables l'Inventari afegeix un codi identificatiu, el tipus de ferm i un apartat de notes.

No s'inclou la referència cadastral perquè, un cop aprovat l'inventari, per a la inscripció dels camins de titularitat municipal al Registre de la Propietat, la Gerència Territorial del Cadastre haurà de modificar la representació dels camins al mapa parcel·lari generant una nova codificació.

Definició de les variables usades per identificar els camins inclosos dins l'Inventari:

Codi.- Cada camí inventariat s'identifica per mitjà d'un codi numèric.

Nom.- Cada camí s'identifica per mitjà d'un nom, bé documentat, bé d'arrel popular, o bé descriptiu de la seva funcionalitat o naturalesa. En el cas de duplicitat de noms, generalment, s'ha aplicat aquell que millor reflecteix la naturalesa pública del camí (especialment en el cas de camins rals i veïnals).

Longitud total.- Longitud total en metres resultant de la suma dels diferents trams que componen la via. En el cas dels camins que travessen la línia del terme municipal, s'ha adoptat la línia del terme oficial que proporciona l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (no sempre coincident amb la del cadastre).

Amplada.- La base de dades georeferenciada proporciona l'amplada per a cadascun dels trams que comprèn el camí. La fitxa recull l'amplada mínima i màxima del camí, si aquesta varia en funció dels trams. La mesura correspon a l'ample de la calçada o superfície de rodament (és a dir a l'amplada aparent del camí). Quan no hi ha elements constructius o funcionals que determinin una amplada superior, als camins de carro històrics se'ls assigna una amplada mitjana de 3,0 m.¹¹ Als camins de bast o ferradura o camins no transitables amb vehicles de motor se'ls assigna per defecte una amplada mitjana de 2,0 metres,¹² si bé aquests poden tenir puntualment amplades de plataforma amb valors inferiors o superiors en funció dels elements constructius o funcionals que puguin delimitar-los.

Tipus de ferm.- Tipus de paviment (reg asfàltic, formigonat, terra). Als camins no rodats se'ls assigna el tipus de ferm "ferradura".

Naturalesa del bé.- Els camins públics són drets reals de titularitat municipal: 1. Béns immobles destinats a l'ús públic (béns de domini públic o béns demaniales) o d'ús privatiu de l'Ajuntament (béns patrimonials); 2. Drets legalment constituïts a favor de l'Ajuntament (p.e. servituds de pas o cessions de l'ús constituïdes per mitjà d'un títol vàlid).¹³

Títol en virtut del qual s'atribueix a l'entitat el bé immoble.- Quan es tracta de camins històrics el títol consignat per defecte és la prescripció immemorial. Quan es tracta de camins adquirits a través d'altres formes admeses en dret, s'informa del document o documents que acrediten l'adquisició del bé (o del dret), si aquests són coneguts.

Notes.- L'apartat de notes recull informació complementària d'interès (documentació administrativa associada, etc.).

¹¹ Costumari Català. Vol. II. *Costums sobre termenals, camins i aigües, en terres de pagès*. Oficina d'Estudis Jurídics de la Mancomunitat de Catalunya, 1921: "El camí de carro ha d'ésser d'ample que hi passi un carro d'ús comú en les terres que trepitja, carregat amb càrrega que embalumi, i, que demés, hi pugui passar al costat un home a peu si alguna riba o algun marge molt alts no ho fan impossible; o sigui, almenys, de catorze pams (2,736 metres)... i de gairebé el doble (5,572 metres) en les girades." p. 38.

¹² Costumari Català. Vol. II. *Costums sobre termenals, camins i aigües, en terres de pagès*. Oficina d'Estudis Jurídics de la Mancomunitat de Catalunya, 1921: "El camí de bast ha d'ésser d'ample que hi passi un animal amb argues carregats amb càrrega que embalumi; o sigui, almenys, de dotze pams (2,336 metres)..." p. 38.

¹³ No consten al municipi de Camós drets sobre camins privats constituïts a favor de l'Ajuntament.

3. FONTS DOCUMENTALS

La recerca ha consistit en el buidatge i l'anàlisi de les diferents fonts d'informació identificades, cartogràfiques, cadastrals, administratives, etc. En conjunt s'ha treballat amb una trentena i escaig de fonts documentals.

Bona part dels documents analitzats corresponen a cartografia històrica conservada a les cartoteques de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, de l'*Instituto Geográfico Nacional*, i als arxius militars espanyols. Els documents que estan a disposició del públic en servidors virtuals s'identifiquen amb el seu URL.

La cartografia històrica arrenca amb un mapa militar de l'any 1844; es tracta del *Itinerario topográfico desde y hasta Gerona, pasando por Amer, Olot, Besalú y Bañoles*, d'interès sobretot per l'antiguitat (Fig. 1).

El Mapa Militar Itinerario de España, de l'any 1914 (Fig. 2), ens ofereix un primer esquema de la xarxa viària municipal. Cal recordar que la confecció del MMI es basava en les *Instrucciones para la ejecución de los trabajos topográficos y estadísticos encomendados al cuerpo de E.M. del Ejército. Aprobadas por R.O. de 12 de diciembre de 1881*, que establien específicament que el mapa s'havia de fer partint del reconeixement dels camins que unien nuclis de població:¹⁴

136. Reconocerá y anotará **los caminos que partan de cada pueblo**, sin excluir los que salgan fuera de la zona parcial que le está encomendada, ni los que se dirijan a otro distrito militar.

137. **Los itinerarios se harán de pueblo a pueblo**. Se empezará la medición desde el centro o plaza principal del departida, anotando su distancia a la salida del mismo, a los empalmes o cruces de otros caminos, ríos o accidentes notables que se encuentren en el que se reconoce, cruces con el límite de otra provincia o distrito militar etc.; y por último, a la entrada del pueblo de llegada y al centro o plaza del mismo.

¹⁴ Dicha instrucción ya se contemplaba en el Mapa Itinerario Militar de 1865: **Caminos**. [...] en cuanto a su trazado se procurará que se distinguan también, los reconocidos detalladamente por el cuerpo por las inflexiones que permita la escala figurar [...] pero trazado directamente entre cada dos pueblos.

L'any 1928 l'*Instituto Geográfico* aixecà les planimetries municipals de Camós (Fig. 3-5), primer mapa oficial del terme municipal. La planimetria de 1923 és rellevant també perquè recull la denominació dels principals camins cartografiats, d'on es pot inferir llur funcionalitat o naturalesa.

Nogensmenys, cal recordar que la formació de les planimetries es basava en l'article 3º de la Ley de 24 de agosto de 1896, que establia que les planimetries havien de recollir les "carreteras o caminos rurales importantes", mentre l'article 9 del Reglament¹⁵ especificava que els camins inclosos en la planimetria havien de ser públics:

en todos los términos municipales de España, comprenderán en cada uno de estos: la determinación de [...] las vías de comunicación, sean ferrocarriles, tranvías, carreteras o caminos rurales, siempre que estos últimos sean de servicio público y constante

Alhora, la instrucció 167 de las *Instrucciones técnicas para los trabajos geográficos y topográficos del cuerpo de Estado Mayor del Ejército aprobadas por R.O.C. de 26 de septiembre de 1912*, especificava que no s'havien de recollir els camins forestals i agrícoles d'ús particular:

Los caminos se determinarán por itinerario, tratando cuantos sean precisos para representar todos los que unan los pueblos o caseríos importantes, sean carreteros, de herradura o sendas, prescindiendo de los que se utilicen para el servicio de montes o labores que pueden ocasionar confusión en la representación.

Les planimetries municipals dels municipis veïns de Banyoles seran la base del *catastrón* o minuta a escala 1:25.000 de l'edició inicial dels diferents fulls de la sèrie històrica del *Mapa Topográfico Nacional* (sèrie 50000) que s'aniran publicant a partir de l'any 1934 (Fig. 6).

A banda de la cartografia històrica s'ha treballat amb el cadastre d'implantació de 1963 dibuixat sobre fotogrames del Vol d'Hisenda (Sèrie H) de 1953-1954 (Fig. 7-8).

¹⁵ *Reglamento General para la ejecución de la ley de 24 de agosto de 1896 sobre rectificación de cartillas evaluatorias de la riqueza rústica y pecuaria información del catastro de cultivos y del registro de predios rústicos y de la ganadería*. Gaceta de Madrid. Núm. 366.m 31/12/1896.

La fotogrametria històrica, que arrenca amb els vols americans Sèrie A, de 1946, i Sèrie B, de 1957, i continua amb els vols de la Generalitat de Catalunya, des de l'any 1988 i fins a l'actualitat,¹⁶ ha permès documentar objectivament l'estat i l'evolució de la xarxa viària durant la segona meitat del segle XX i primers anys del segle XXI.

Les mencions a camins que separen o delimiten finques s'han investigat a través de l'amillament de Camós confeccionat per l'Ajuntament de Camós l'any 1958 (Fig. 9).

En l'àmbit de la documentació administrativa hi ha, d'una banda, les actes d'atermenament del terme municipal de Camós amb els municipis confrontants, de l'any 1927, i, els documents municipals relatius a camins conservats a l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany.

Els serveis tècnics municipals han informat sobre les actuacions de manteniment i pavimentació efectuades des de l'Ajuntament de Camós.

A l'últim, s'ha vetllat perquè l'inventari fos coherent amb els inventaris de camins municipals de Canet d'Adri i de Cornellà de Terri, aprovats els anys 2018 i 2020, respectivament.

¹⁶ Consultables a través del visor VISSIR de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (<https://visors.icgc.cat/vissir/>).

Llistat de fonts documentals

Fons cartogràfiques i fotogramètriques

1. Itinerario topográfico desde y hasta Gerona, pasando por Amer, Olot, Besalú y Bañoles. Archivo Cartográfico de Estudios Geográficos del Centro Geográfico del Ejército. Signatura: Ar.M-T.5-C.28-645. Any 1844.
<https://bibliotecavirtual.defensa.gob.es/BVMDefensa/es/consulta/registro.do?id=97257>
2. Mapa Militar Itinerario de España. Formado por el Cuerpo de Estado Mayor del Ejército. Hoja 29. Escala 1:200.000. Any 1914. (www.ign.es).
3. Provincia de Gerona. Término municipal de Zona Bañolas Fontcuberta. Escala 1:25.000. Dirección General del Instituto Geográfico. Any 1928. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional (www.ign.es).
4. Provincia de Gerona. Término municipal de Zona Camós (Norte). Escala 1:25.000. Instituto Geográfico y Estadístico. Any 1928. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional (www.ign.es).
5. Provincia de Gerona. Término municipal de Zona Camós (Sur). Escala 1:25.000. Instituto Geográfico y Estadístico. Any 1928. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional (www.ign.es).
6. Término de Canet d'Adri. Amillaramiento de la Riqueza Rústica. Croquis General de las Fincas Amillaradas. Any 1949. Arxiu municipal de Canet d'Adri.
7. Catastrón del Mapa Topográfico Nacional de España. Escala 1:25.000. Bañolas (295). Any 1950. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional (www.ign.es).
8. Visor VISSIR 4. Cartogràfic i aerofotogràfic 1946-2024. Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (www.icc.cat).
9. Depósito de la Guerra. Comisión geográfica del N.E. de España. Provincia de Gerona. Acta de la operación practicada para reconocer la línea de término y señalar los mojones comunes a los términos de Cornellá de Terri y Camós, 1927. Instituto Geográfico Nacional (www.ign.es).
10. Depósito de la Guerra. Comisión geográfica del N.E. de España. Provincia de Gerona. Acta de la operación practicada para reconocer la línea de término y señalar los mojones comunes a los términos de San Vicente de Camós y de Porqueras, 1927. Instituto Geográfico Nacional (www.ign.es).
11. Depósito de la Guerra. Comisión geográfica del N.E. de España. Provincia de Gerona. Acta de la operación practicada para reconocer la línea de término y señalar los mojones comunes a los términos de San Vicente de Camós y Canet de Adri, 1927. Instituto Geográfico Nacional (www.ign.es).
12. Depósito de la Guerra. Comisión geográfica del N.E. de España. Provincia de Gerona. Acta de la operación practicada para reconocer la línea de término y señalar los mojones comunes a los términos de San Vicente de Camós y Palol de Rebardit, 1927. Instituto Geográfico Nacional (www.ign.es).
13. Contractació d'obra per arreglar el camí que condueix al veïnat de l'Església adjudicada a Salvador Serra Pujol. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-597. Data(es): 1958.
14. Construcció d'un mur de contenció. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-901. Data(es): 1962. Descripció: San Vicenç de Camós, paratge La Tria, al costat del camí públic que des de la carretera de Camós condueix a la de Pujarnol (Can Llapard).
15. Construcció d'una granja avícola. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-930. Data(es): 1963. Descripció: Camí antic d'Adri. Mas Reparada.
16. Documentació relativa a la consideració del camí de Santa Margarida [Santa Magdalena] com a camí públic. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-686. Data(es): 1964.
17. Construcció d'un habitatge. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-966. Data(es): 1967. Descripció: Antiga carretera de Banyoles a Camós, limitant al Nord amb el camí de Camós a Miànigues.
18. Ampliació d'un habitatge. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-953. Data(es): 1968. Descripció: Camí veïnal paral·lel a la carretera de Banyoles a Camós, km. 1, hm. 5.
19. Recurs contra acord de l'Ajuntament de 17-2-1973 relatiu a un escrit interposat sobre obres en el suposat camí públic de les escoles al pont de Can Grapes. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-681. Data(es): 1973.
20. Expedient sobre el projecte de restauració del camí públic de Pujarnol a Girona, anomenat també camí de la Perpinyana. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-754. Data(es): 1974-1976.
21. Recurs presentat pel camí de la Perpinyana. Codi del fons: ACPE180-6. Nom del fons: Ajuntament de Camós. Codi de referència: ACPE180-6-T2-184. Data(es): 1976-1977.
22. Tercera fase del programa d'arranjament de camins rurals. Codi del fons: ACPE180-76. Nom del fons: Mancomunitat Intermunicipal de l'Estany. Codi de referència: ACPE180-76-T2-3879. Data(es): 1985-1990. Descripció: La tercera fase comprèn les obres del camí de la carretera de Camós a la de Pujarnol.

Administratives

23. Expedient relatiu a la construcció d'un pontó al camí de Camós a la carretera de Banyoles a Pujarnol (Camós). Codi del fons: ACPE180-10. Nom del fons: Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Codi de referència: ACPE180-10-T2-1028. Data(es): 1990-1993. Descripció: (PUOSC)..
24. Projecte d'arranjament del camí municipal que connecta la carretera de Camós a Palol de Revardit amb la carretera de Rocacorba. Codi del fons: ACPE180-10. Nom del fons: Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Codi de referència: ACPE180-10-T2-1149. Data(es): 1995.
25. Expedient relatiu a l'arranjament del camí de Corts a la carretera de Camós a Palol de Revardit. Codi del fons: ACPE180-10. Nom del fons: Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Codi de referència: ACPE180-10-T2-1077. Data(es): 1998-2000. Descripció: (PUOSC).
26. Expedient relatiu a l'arranjament del camí entre el carrer de Codines i el pont de la Font del Salt Dalmau de Camós. Codi del fons: ACPE180-10. Nom del fons: Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Codi de referència: ACPE180-10-T2-1087. Data(es): 1997-1998.
27. Expedient relatiu a l'arranjament del camí de Santa Maria de Camós. Codi del fons: ACPE180-10. Nom del fons: Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Codi de referència: ACPE180-10-T2-1084. Data(es): 1999.
28. Expedient relatiu a les obres complementàries d'arranjament del camí de Corts a la carretera de Camós a Palol de Revardit. Codi del fons: ACPE180-10. Nom del fons: Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Codi de referència: ACPE180-10-T2-1095. Data(es):2000-2002. Descripció: (PUOSC).
29. Inventari de camins d'ús públic. Any 2008. Ajuntament de Camós
30. Inventari de camins municipals de Canet d'Adri. 2018. Consell Comarcal del Gironès. Ajuntament de Canet d'Adri.
31. Inventari de camins municipals de Cornellà del Terri. Ajuntament de Cornellà de Terri. Novembre de 2020. Ajuntament de Cornellà de Terri.

Cadastrals

32. Provincia de Gerona. Término Municipal de Camós. Amillaramiento de la riqueza rústica y pecuaria. Refundición 1956. Arxiu Històric de Girona.
33. Cadastre antic de Camós, dibuixat sobre fotogrames del Vol d'Hisenda, Sèrie H, de 1953-1954. Any 1963. Arxiu Històric de Girona.
34. Mapa parcel·lari cadastral vigent. Oficina Virtual del Cadastre (www.meh.es)

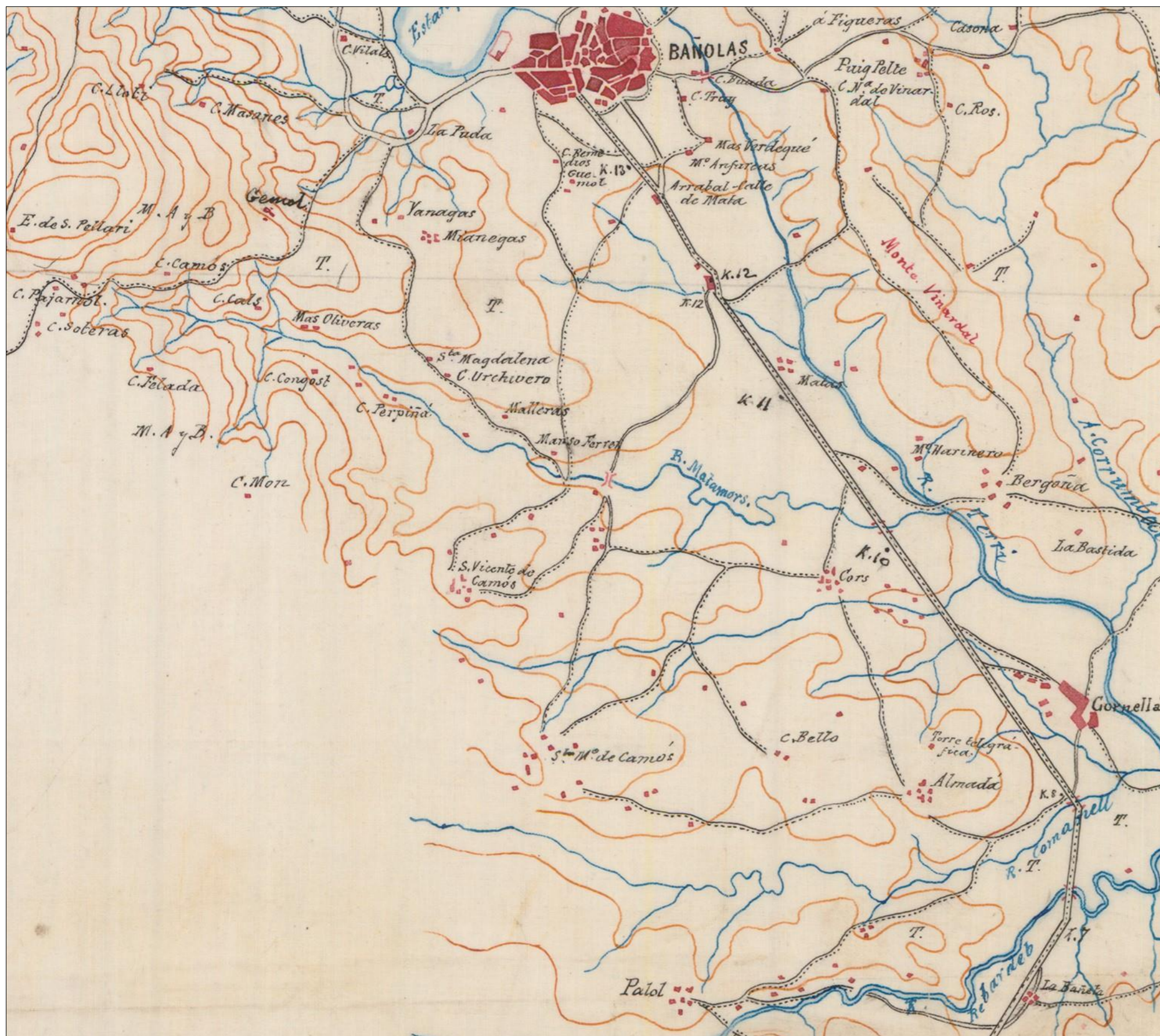

Fig. 1. Itinerario topográfico desde y hasta Gerona, pasando por Amer, Olot, Besalú y Bañoles (1844).

Fig. 3. Término municipal de Zona Bañolas Fontcuberta. Dirección General del Instituto Geográfico (1928).

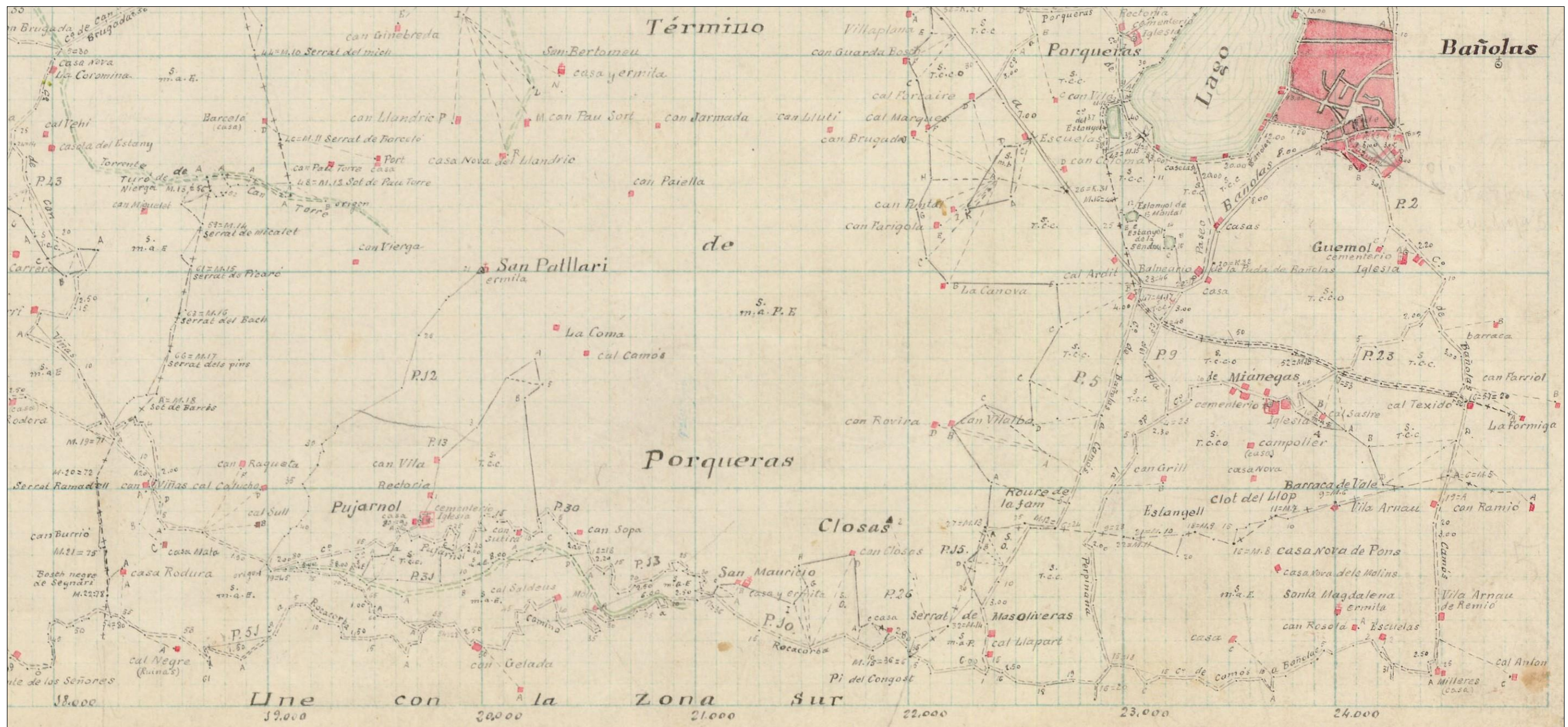

Fig. 4. Término municipal de Zona Camós (Norte). Instituto Geográfico y Estadístico (1928).

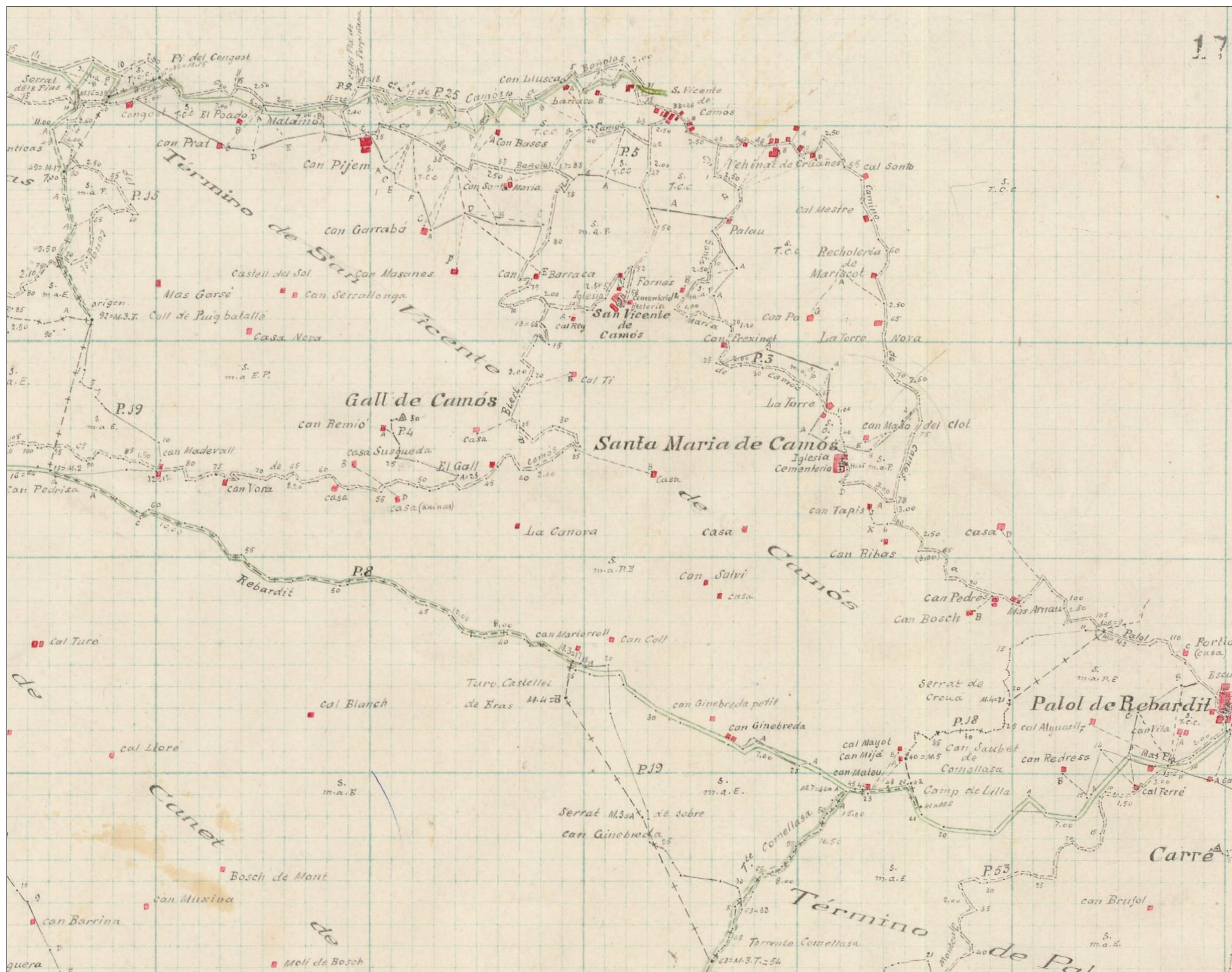

Fig. 5. Término municipal de Zona Camós (Norte). Instituto Geográfico y Estadístico (1928).

Fig. 6. Detall del full 295 (Bañolas) del catastrón del Mapa Topogràfic Nacional (1950).

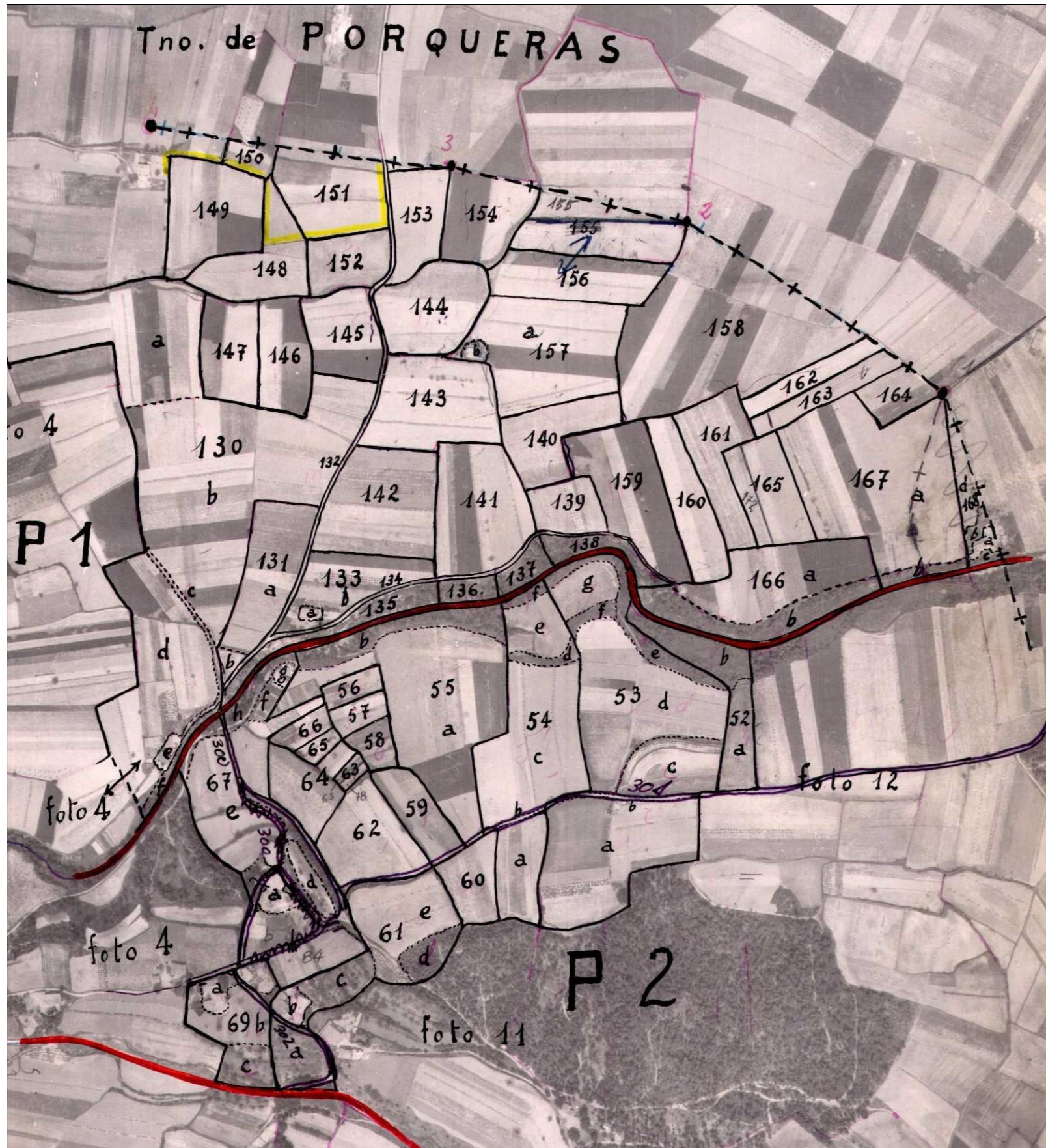

Fig. 7. Detall de la foto 5 del cadastre d'implantació de Camós, dibuixat sobre fotografames del Vol d'Hisenda, Sèrie H, de 1953-1954.

MINISTERIO DE HACIENDA
 DIRECCION GENERAL DE PROPIEDADES Y CONTRIBUCION TERRITORIAL
 CATASTRO DE LA RIQUEZA RUSTICA

Modelo 19.3

Noja catastral número.....	434
Número de la parcela.....	91
Ídem del polígono topográfico.....	1
Ídem de la fotografía.....	4

Provincia de GERONA Término municipal de CAMÓS
 Partido judicial de GERONA Sección _____ Pago _____

LINDEROS...	N. <u>Parcela 95-94-95-92</u>	ORIGEN DE LA PARCELA De la división de la número De la agregación de las parcelas números.....
	E. <u>99-103</u>	
	S. <u>90-93-82</u>	
	O. <u>81-82</u>	

PROPIETARIOS SUCESIVOS DE ESTA PARCELA

FECHA	NOMBRE Y APELLIDOS	PUEBLO	DOMICILIO	CARSA DE LA ALIENACION
	<u>Cemino-vecinal</u>			
	<u>AYUNTAMENT DE CAMOS</u>			

Fig. 8. Fitxa del cadastre d'implantació (1963).

Don FELICIANO RIERA MASDEMONT 73 vecino
 de Camós

Núm. de fincas	Año del Apéndice	Nombre de la finca y paraje	DESCRIPCION DE LA FINCA	Clase	Cultivo	Cali-dad	SUPERFICIE				PRODUCTO LIQUIDO
							Vesanas	Ha.	a.	ca.	
1	1947	MontsDalt i Baix	Linda al N. Camino público S. Casamitjana E. id O. Camino público COMPRA A D.NADAL	SEC. Cer.		3 ^a				350	7.87

Fig. 9. Detall d'un full de l'amillament (1958).

4. RESULTATS

1. CAMÍ DE SANT MAURICI DEL CALÇ

És el camí de la capella, antigament parròquia, de Sant Maurici del Calç (t.m. de Porques) és un camí de la xarxa local, pavimentat, amb manteniment municipal. El camí és part del camí vell de Banyoles, també camí de Biert, Rocacorba i Pujarnol. Als expedients administratius es descriu com a camí municipal que connecta la carretera de Camós a Palol de Revardit amb la carretera de Banyoles a Pujarnol o carretera de Rocacorba,

El camí figura a les planimetries municipals de 1928 amb la denominació “Cº de Bañolas a Camós (part)” i a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l’Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Carretera de Camós”.

A l’amillament de 1958 figura com a “Camino público” en la descripció dels termenals de les finques que delimita o separa.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava amb la denominació “Camino vecinal”, una categoria de “camí públic”.

El camí s’esmenta o és l’objecte de diferents expedients administratius:

ACPE180-6-T2-597	ACPE180-6-T2-901	ACPE180-76-T2-3879
ACPE180-10-T2-1028	ACPE180-10-T2-1149	

2. CAMÍ DE CAN PALMADA

És un camí de la xarxa rural sense pavimentar que va de Camós al veïnat de Miànigues de Porques.

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l’Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Camí de la Formiga”.

A l’amillament de 1958 figura com a “Camino” en la descripció dels termenals de les finques que delimita o separa.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava amb la denominació “Camino vecinal”, una categoria de “camí públic”.

3. CAMÍ DE SANTA MAGDALENA

El camí de Santa Magdalena és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. Es tracta d’una variant del camí de Banyoles per la Perpinyana.

El camí figura al mapa militar de 1844, i figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l’Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de amb la denominació “Camí de Santa Magdalena”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública.

4. CAMÍ DE MIÀNIGUES O DE CAL VELER

Anomenat també camí de Cal Veler, és el camí de Camós al veïnat de Miànigues de Porques.

És un camí de la xarxa rural, sense pavimentar, que figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l’Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Camí de Vilarnau”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública.

El camí s’esmenta o és l’objecte de l’expedient administratiu ACPE180-6-T2-966, en el qual s’anomena “Camí de Camós a Miànigues”.

5. CAMÍ DE L’ERMITA DE SANTA MAGDALENA

És el camí de l’ermita de Santa Magdalena és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar.

El camí figura al mapa militar de 1844.

El camí s’esmenta o és l’objecte de l’expedient administratiu ACPE180-6-T2-686.

6. CAMÍ DE LA PERPINYANA O DE LA REJOLERIA

El camí de la Perpinyana o de la Rejoleria és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És part del camí vell de Banyoles per la Perpinyana, també camí de Biert, Rocacorba i Pujarnol.

El camí figura a les planimetries municipals de 1928 amb la denominació “Cº del Pla de la Perpiñana”, i a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Camí de la Rejoleria”.

El camí figura reiteradament a l'amillament de 1958, en la descripció dels termenals de les finques que delimita o separa, amb les denominacions “Camino Bañolas” i “Carretera Bañolas”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava amb la denominació “Camino vecinal”, una categoria de “camí públic”.

El camí s'esmenta o és l'objecte dels expedients administratius ACPE180-6-T2-754, amb el nom de “camí públic de Pujarnol a Girona, anomenat també camí de la Perpinyana”, i ACPE180-6-T2-184, amb el nom “Camí de la Perpinyana”.

7. CAMÍ VELL DE BANYOLES

El camí vell de Banyoles és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És part del camí vell de Banyoles per la Perpinyana, també camí de Biert, Rocacorba i Pujarnol.

El camí figura a les planimetries municipals de 1928 amb les denominacions “Cº a Rocacorba (part)” i “Cº de Camós a Bañolas (part)”.

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb les denominacions “Camino público” i “Camino Bañolas”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic.

8. CAMÍ DEL VEÏNAT D'EN PONÇ

El camí del veïnat d'en Ponç és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És el camí del veïnat d'en Ponç des del camí de Sant Maurici.

El camí figura a les planimetries municipals de 1928 amb la denominació “Cº de Bañolas a Camós (part)” i a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Carretera de Camós”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic.

9. CAMÍ DEL MAS GARRABÀ NOU

El camí del Mas Garrabà Nou és un camí de la xarxa local, pavimentat, amb manteniment municipal. És el camí veïnat d'en Ponç a Sant Vicenç de Camós.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública.

10. CAMÍ DE CAN BARRACA

El camí de Can Barraca és un camí de la xarxa local, pavimentat, amb manteniment municipal. És un camí d'accés al disseminat.

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Camí de la Muntanya”.

Al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic.

11. CAMÍ DE MATA

El camí de Mata és un camí de la xarxa local, pavimentat, amb manteniment municipal. És el camí del poble de Mata, històricament també camí de Banyoles a Adri.

El camí figura al mapa militar de 1844, i a les planimetries de 1928 amb les denominacions “Cº de Mata” i “Camí de la Riera”.

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb les denominacions “Carretera Adri”, “Camino Bañolas” i “Carretera”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava amb la denominació “Camino vecinal”, una categoria de “camí públic”.

El camí s'esmenta o és l'objecte dels expedients administratius ACPE180-6-T2-930 i ACPE180-10-T2-1087 (amb la denominació “camí entre el carrer de Codines i el pont de la Font del Salt Dalmau de Camós”).

12. CAMÍ DE CAN CARXOFA

El camí de Can Carxofa és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar. És el camí del veïnat de Can Carxofa de Cornellà de Terri.

El camí s'esmenta a l'atermenament de l'any 1927 amb el municipi de Cornellà de Terri (M2): “en el borde N de un camino que va desde el Mas Cachofa a sus campos”.

La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Cornellà de Terri amb el número 091 (“Camí de Can Garrofa”).

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Camí de Can Carxofa”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava amb la denominació “Camino vecinal”, una categoria de “camí públic”.

13. CAMÍ DE CAL SANTU

El camí de Cal Santu és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És part del camí vell de Palol de Revardit.

El camí figura a les planimetries municipals de 1928 amb la denominació “Cº de Camós a Palol”.

14. CAMÍ DE CRUANYES A CORTS

El camí de Cruanyes a Corts (anomenat també Camí Vell de Corts) és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És el camí vell de Sant Vicenç de Camós al veïnat de Corts de Cornellà de Terri.

La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Cornellà de Terri amb el número 096 (“Camí de Corts a Cruanyes”).

El camí figura als mapes militars de 1844 i 1914, i a les planimetries municipals de 1928 i al *catastrón* de l'any 1950 amb les denominacions “Cº de Gruañes a Cors”, “Cº de Gruañes”, respectivament, i a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Camí de Camós a Corts”.

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb les denominacions “Camino Cors” i “Carretera a Cors”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic.

15. CAMÍ DE CORTS

El camí de Corts (anomenat també Carretera de Corts) és un camí de la xarxa local, pavimentat amb manteniment municipal. És el camí vell de Santa Maria de Camós al veïnat de Corts de Cornellà de Terri.

El camí s'esmenta a l'atermenament de l'any 1927 amb el municipi de Cornellà de Terri (M5): “siguiendo la línea de límite por la recta que une ambos mojones, la cual atraviesa un camino carretero que va de Santa María de Camós a la carretera de Gerona a Olot”.

La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Cornellà de Terri amb el número 099 (“Carretera de Corts a Santa Maria de Camós”).

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Carretera de Corts”.

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb les denominacions “Carretera Cors” i “Camino a Cors”.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic.

El camí s'esmenta o és l'objecte dels expedients administratius ACPE180-10-T2-1077 i ACPE180-10-T2-1095 amb la denominació “camí de Corts a la carretera de Camós a Palol de Revardit”.

16. CAMÍ DE LA TORRE DE DALT I CAL REI

El camí de la Torre de Dalt i Cal Rei és un camí de la xarxa local, parcialment pavimentat amb manteniment municipal. Es tracta d'un camí connector.

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Camí de la Torre”.

Al cadastre antic ja hi figurava amb la denominació “Camino vecinal”, una categoria de “camí públic”.

17. CAMÍ DEL VEÏNAT DE PUIG ARTIGUES

El camí del veïnat de Puig Artigues és un camí de la xarxa local, pavimentat amb manteniment municipal.

És el camí del veïnat de Puig Artigues, però té continuïtat cap al terme municipal de Cornellà de Terri (correspondria al camí vell de Santa Maria a Ermedàs per Can Batlle que documenta el mapa militar de 1844). La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Cornellà de Terri amb el número 100 ("Camí de Can Pessebre").

El camí s'esmenta a l'atermenament de l'any 1927 amb el municipi de Cornellà de Terri (M6): "en el borde O. de un camino de labor".

El camí figura al mapa militar de 1844 i a la sèrie 5000 de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de "Camí del Puig".

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública (part) i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic (part).

18. CAMÍ DE CAN PENA

El camí de Can Pena és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar.

El camí condueix de Can Pedrers al límit de terme, i enllaçaria amb els camins de Palol de Revardit a Corts i a Cornellà de Terri per Ermedàs.

En efecte, la continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Cornellà de Terri amb el número 113 ("Camí de can Quaranta – Antic Camí de Palol de Revardit a Corts").

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb la denominació "Carretera".

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública (part) i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic.

19. CAMÍ DE CAN COLL

El camí de Can Coll és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar. És un camí connector que segueix la vall del Reverdit. És també part del camí vell d'Adri.

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de "Camí de Can Martorell".

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública.

20. CAMÍ DE CAL VALENTÍ

El camí de Cal Valentí és un camí de la xarxa rural connector, sense pavimentar.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública.

21. CAMÍ DE SERRALLONGA

El camí de Serrallonga és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar. És un camí d'accés al disseminat de la muntanya.

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de "Carretera de Can Serrallonga".

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública.

22. CAMÍ DE VENTÓS

El camí de Ventós és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar, amb manteniment municipal. És un camí connector que condueix al camí de Biert.

23. CAMÍ DEL PONT DE CAN GRAPES

El camí del Pont de Can Grapes és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És una variant del camí de Mata, històricament camí de Banyoles a Adri.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública, i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic.

El camí s'esmenta o és l'objecte de l'expedient administratiu ACPE180-6-T2-681 amb la denominació "camí públic de les escoles al pont de Can Grapes".

24. CAMÍ DE BIERT (ANOMENAT TAMBÉ CAMÍ DE LA CANOVA)

El camí de Biert (anomenat també Camí de la Canova) és un camí de la xarxa local, pavimentat i no pavimentat. És el camí de Camós a Biert.

La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Canet d'Adri amb el número 8 ("Camí de Biert a Camós").

El camí figura a les planimetries municipals de 1928 (en part) amb la denominació "Cº de Camós a Biert", i al *Mapa del Término de Canet de Adri*, de l'any 1949, amb el nom de "Cº de Can Esprell", i a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de "Camí de la Muntanya".

El camí és de titularitat cadastral pública, i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic, separant els polígons 3 i 4, funció reservada als camins veïnals i principals d'acord amb les "Instrucciones para la ejecución del catastro topográfico parcelario", de l'any 1942.

El camí s'esmenta o és l'objecte de l'expedient administratiu ACPE180-6-T2-597 amb el nom de "camí que condueix al veïnat de l'Església".

25. CAMÍ DE MADEVALL

El camí de Madevall és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar. És part del camí de Santa Maria de Camós.

El camí figura a la sèrie 5000 oficial de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb la denominació "Camí de Camós".

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb la denominació "Camino a Rocacorba" i seria un dels camins històrics de Rocacorba.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública, i al cadastre antic ja hi figurava (en part) sense un nom específic.

El camí s'esmenta o és l'objecte dels expedients administratius ACPE180-10-T2-1084 amb el nom de "Camí de Santa Maria de Camós".

26. CAMÍ DEL SERRAT DE CAN RIBES

El camí del Serrat de Can Ribes és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar.

És un camí rural connector.

27. CAMÍ DE CAN BASSES

El camí de Can Basses (anomenat també Camí del Rec Matamors) és un camí de la xarxa rural, pavimentat en part, amb manteniment municipal.

És un camí rural connector a través de la riera de Matamors.

Al cadastre antic ja hi figurava (en part) sense un nom específic.

28. CAMÍ DE CAN RAMIÓ

El camí de Can Ramió és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar. És un camí d'accés al disseminat de la muntanya.

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de "Camí de Camós".

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública.

29. CAMÍ DE CRUANYES

El camí de Cruanyes (anomenat també Camí del Mas Besalú) és un camí de la xarxa local, pavimentat. És el camí del veïnat de Cruanyes.

El camí figura a les planimetries municipal de l'any 1928 amb la denominació "Camino Vehinat de Gruañes", i també a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de "Camí de Cruanyes".

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb la denominació "Camino vecinal", una categoria de camí públic.

Al cadastre vigent el camí és de titularitat cadastral pública, i al cadastre antic ja hi figurava sense un nom específic.

30. CAMÍ DEL CONGOST A BIERT

El camí del Congost a Biert és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És el camí del Congost a Biert o camí de Biert a Banyoles.

El camí s'esmenta a l'atermenament de l'any 1927 amb el municipi de Porqueres (M17): “con la margen S. del camino carretero que va de Can Congost a Can Gelada”.

La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Canet d'Adri amb el número 7 (“Camí de Biert a Banyoles”).

El camí figura al Mapa Militar Itinerario de España, de l'any 1914 (en el qual se senyala el “Collet Asprell”), en les planimetries municipals de l'any 1928 amb el nom de “Cº del Congost a Biert”, i al *Mapa del Término de Canet de Adri* de 1949 amb la denominació “Camino de Bañolas [a Canet d'Adri]”, i a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de “Camí de la Serra”.

31. CAMÍ VELL DE SANTA MARIA

El camí vell de Santa Maria és un camí de la xarxa veïnal, de ferradura, excepte la secció d'accés a l'església des del camí de Madevall (camí 25). És el camí vell de Sant Vicenç de Camós a Santa Maria de Camós.

El camí figura al *Mapa Militar Itinerario de España* de 1914, i les planimetries municipals de 1928 amb la denominació “Camí de Santa Maria de Camós”.

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb la denominació “Camino vecinal”, una categoria de camí públic.

El camí s'esmenta o és l'objecte de l'expedient administratiu ACPE180-10-T2-1084 amb el nom “Camí de Santa Maria de Camós”.

32. CAMÍ VELL DE PALOL

El camí vell de Palol és un camí de la xarxa veïnal. És part del camí vell de Palol de Revardit.

El camí s'esmenta a l'atermenament de l'any 1927 amb el municipi de Palol de Revardit (M3): “a unos cinco metros de la margen S. del camino carretero que va de San Vicente de Camós a Palol de Rebardit”.

El camí figura al *Mapa Militar Itinerario de España* de 1914, i les planimetries municipals de 1928 amb la denominació “Camí de Camós a Palol”.

33. CAMÍ DEL CEMENTIRI

El camí del Cementiri és un camí de la xarxa local, pavimentat.

És el camí del cementiri de Sant Vicenç de Camós tal com ve definit en la Modificació Puntual de les Normes Subsidiàries de Planejament de Camós aprovada en sessió plenària el 8 de setembre de 2021.

El camí figura a les planimetries municipals de l'any 1928 amb la denominació “Camí de Camós a Biert”.

34. CAMÍ DE SANT VICENÇ DE CAMÓS

El camí de Sant Vicenç de Camós és un camí de la xarxa local, pavimentat en part. És el camí de l'antiga parròquia de Sant Vicenç de Camós tal com ve definit en la Modificació Puntual de les Normes Subsidiàries de Planejament de Camós aprovada en sessió plenària el 8 de setembre de 2021.

El camí figura a les planimetries municipals de l'any 1928 amb la denominació “Camí de Camós a Biert”.

35. CAMÍ VELL DE BIERT A CAMÓS PER CAN BARRACA

El camí vell de Biert a Camós per Can Barraca és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És una variant del camí vell de Biert.

El camí figura al mapa militar de 1844, i a les planimetries municipals de 1928 amb la denominació “Camí de Camós a Biert”.

36. CAMÍ VELL D'ADRI

El camí vell d'Adri és un camí de la xarxa veïnal, de ferradura. És part del camí vell d'Adri.

La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Canet d'Adri amb el número 25 (“Camí vell d'Adri a Sant Vicenç de Camós”).

El camí figura al *Mapa Militar Itinerario de España* de 1914 (que inclou la referència “Puig de Cal Blanc”).

37. CAMÍ D'ADRI PER CAN XERRIC

El camí d'Adri per Can Xerric és un camí de la xarxa veïnal, de ferradura. És una variant del camí vell d'Adri.

La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Canet d'Adri amb el número 46 ("Camí de Camós per Can Xerric").

El camí figura a la sèrie 5000 del mapa topogràfic de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya amb el nom de "Camí de Camós".

38. CAMÍ DE TORNAR DE L'ESCOLA

El camí de tornar de l'escola és un camí de la xarxa rural. El camí correspon al sender que feia la mainada per anar a escola.

La continuació del camí està inclosa a l'inventari de camins de Cornellà de Terri amb el número 112 ("Camí de tornar de l'escola").

39. CAMÍ DE LA FONT DE SALT DALMAU

El camí de la Font de Salt Dalmau és un camí de la xarxa rural.

És el camí de la font pública, d'accés a l'espai d'ús social que l'envolta.

40. CAMÍ VELL DE MONTBÒ

El camí vell de Montbò és un camí de la xarxa veïnal. És el camí vell del veïnat de Montbò de Canet d'Adri.

El camí figura al *Mapa Militar Itinerario de España* de 1914, i al *Mapa del Término de Canet de Adri* de 1949 amb la denominació "Camí de Can Lluscà".

41. CAMÍ DE LES GRANGES DE L'ARTIGUES

El camí de les Granges de l'Artigues és un camí de la xarxa rural, sense pavimentar. És un camí rural connector.

42. CAMÍ DE LA VIL·LA ROMANA DE VILAUBA

El camí de la vil·la romana de Vilauba és un camí de la xarxa rural. És una secció de l'antiga carretera de Pujarnol.

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb la denominació "Carretera Pujarnol".

Al cadastre antic hi figurava amb la denominació "Carretera de Bañolas a Pujarnol (Estado)".

43. CAMÍ DEL VEÏNAT D'EN PONÇ

El camí del veïnat d'en Ponç és un camí de la xarxa veïnal, sense pavimentar. És un camí històric d'accés al veïnat d'en Ponç.

El camí figura en la descripció de finques amillarades l'any 1958 amb les denominacions "Camino Veinat" i "Camino público".

44. CAMÍ DE LA CANOVA D'EN MOLINS

El camí de la Canova d'en Molins és un camí de la xarxa local, pavimentat en part.

És un camí d'accés al disseminat provinent de Banyoles.

5. RESUM

L'inventari comprèn 44 camins amb una longitud total de 53,34 km:

1	Camí de Sant Maurici del Calç	16	Camí de la Torre de Dalt i Cal Rei	31	Camí vell de Santa Maria
2	Camí de Camós a Miànigues	17	Camí del Veïnat de Puig Artigues	32	Camí vell de Palol
3	Camí de Santa Magdalena	18	Camí de Can Pena	33	Camí del Cementiri
4	Camí de Cal Veler	19	Camí de Can Coll	34	Camí de Sant Vicenç de Camós
5	Camí de l'Ermita de Santa Magdalena	20	Camí de Cal Valentí	35	Camí vell de Biert a Camós per Can Barraca
6	Camí de la Perpinyana o de la Rejoleria	21	Camí de Serrallonga	36	Camí vell d'Adri
7	Camí vell de Banyoles	22	Camí de Ventós	37	Camí d'Adri per Can Xerric
8	Camí del Veïnat d'en Ponç	23	Camí del Pont de Can Grapes	38	Camí de tornar de l'escola
9	Camí del Mas Garrabà Nou	24	Camí de Biert	39	Camí de la Font de Salt Dalmau
10	Camí de Can Barraca	25	Camí de Madevall	40	Camí vell de Montbò
11	Camí de Mata	26	Camí del Serrat de Can Ribes	41	Camí de les Granges de l'Artigues
12	Camí de Can Carxofa	28	Camí de Can Ramió	42	Camí de la vil·la romana de Vilauba
13	Camí de Cal Santu	27	Camí de Can Basses	43	Camí del veïnat d'en Ponç
14	Camí de Cruanyes a Corts	29	Camí de Cruanyes	44	Camí de la Canova d'en Molins
15	Camí de Corts	30	Camí del Congost a Biert		

Les figures 11-12 recullen en sengles mapes generals els resultats de l'inventari¹⁷.

Els vials s'han classificat en tres tipologies funcionals bàsiques amb els següents resultats:

Xarxa Local o Primària: 15,68 km

Xarxa Veïnal o Secundària: 15,83 km

Xarxa Rural o Terciària: 21,83 km

Total: 53,34 km

A nivell percentual, de la totalitat de kilòmetres de l'inventari, un 30% correspon a la Xarxa local, un 29% a la xarxa veïnal, i un 41% a la Xarxa rural (figura 9).

Des del punt de vista morfològic, les vies asfaltades sumen una longitud de 11,62 km (21% de la xarxa inventariada), mentre que les vies de formigó sumen 0,20 km (0%), les de terra sumen 35,80 km (71%), i les de ferradura km 8,60 (8%) (figura 10).

Figura 9. % de km de camins de l'inventari segons tipologia funcional

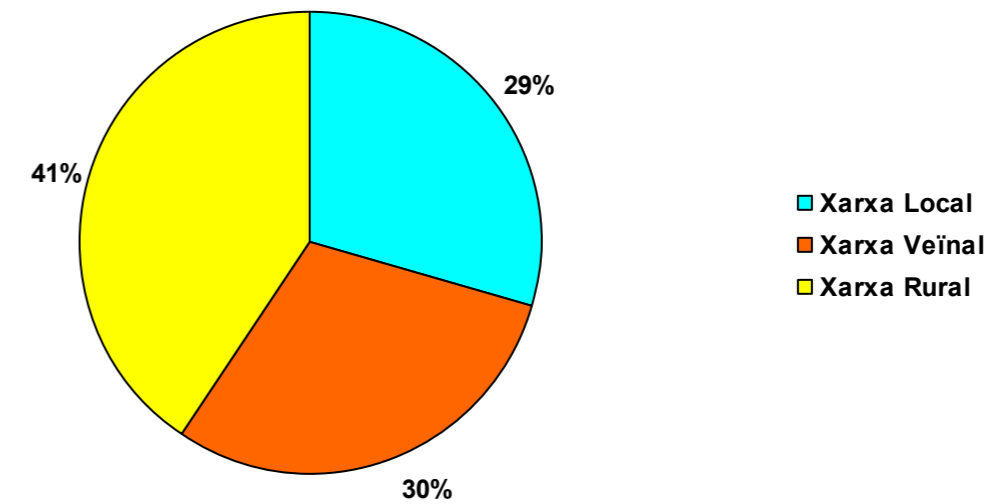
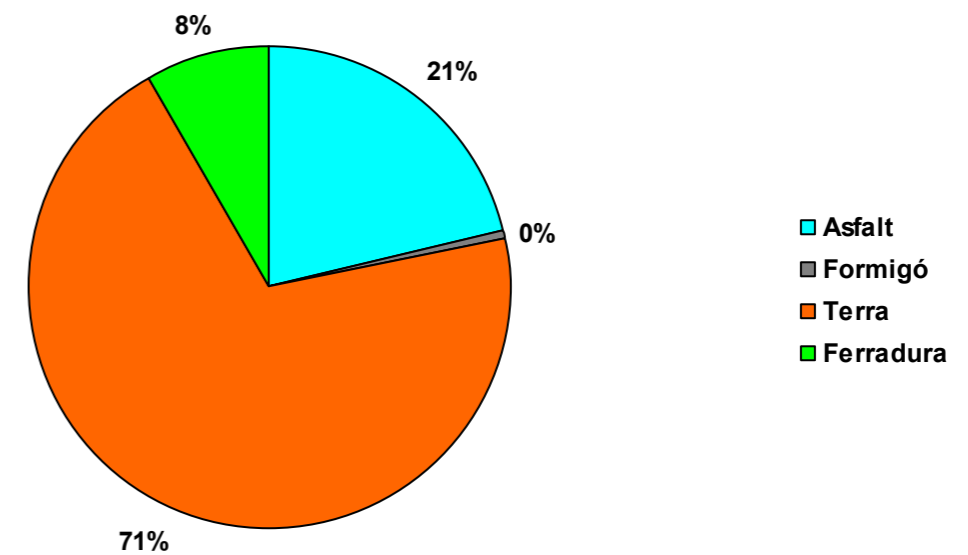

Figura 10. % de camins de l'inventari segons tipus de ferm

¹⁷ L'Annex 1 conté les fitxes amb el detall de les variables descriptives de cada camí inventariat mentre que l'Annex 2 comprèn l'atles de l'inventari.

Figura 11. Mapa general de l'inventari

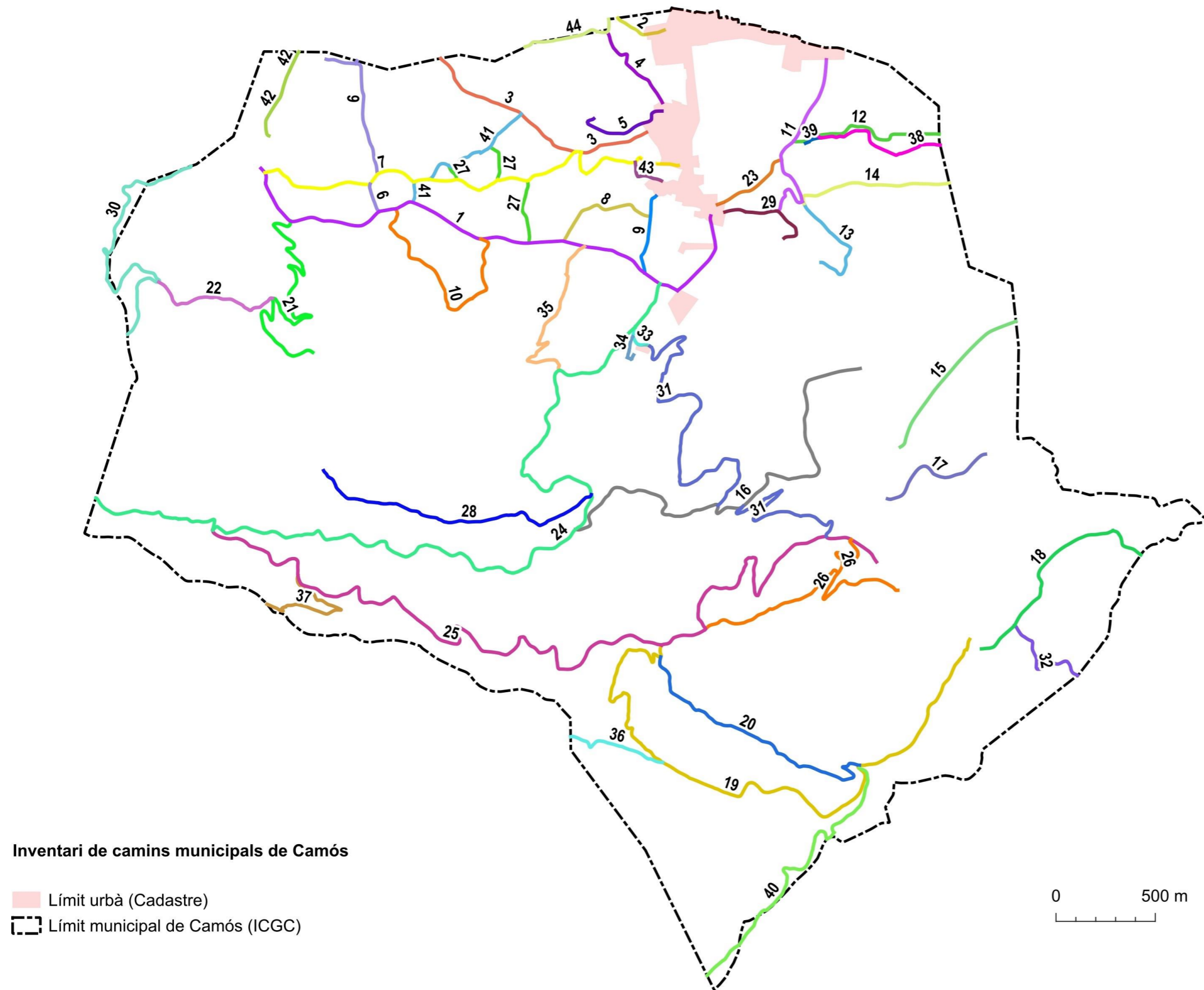
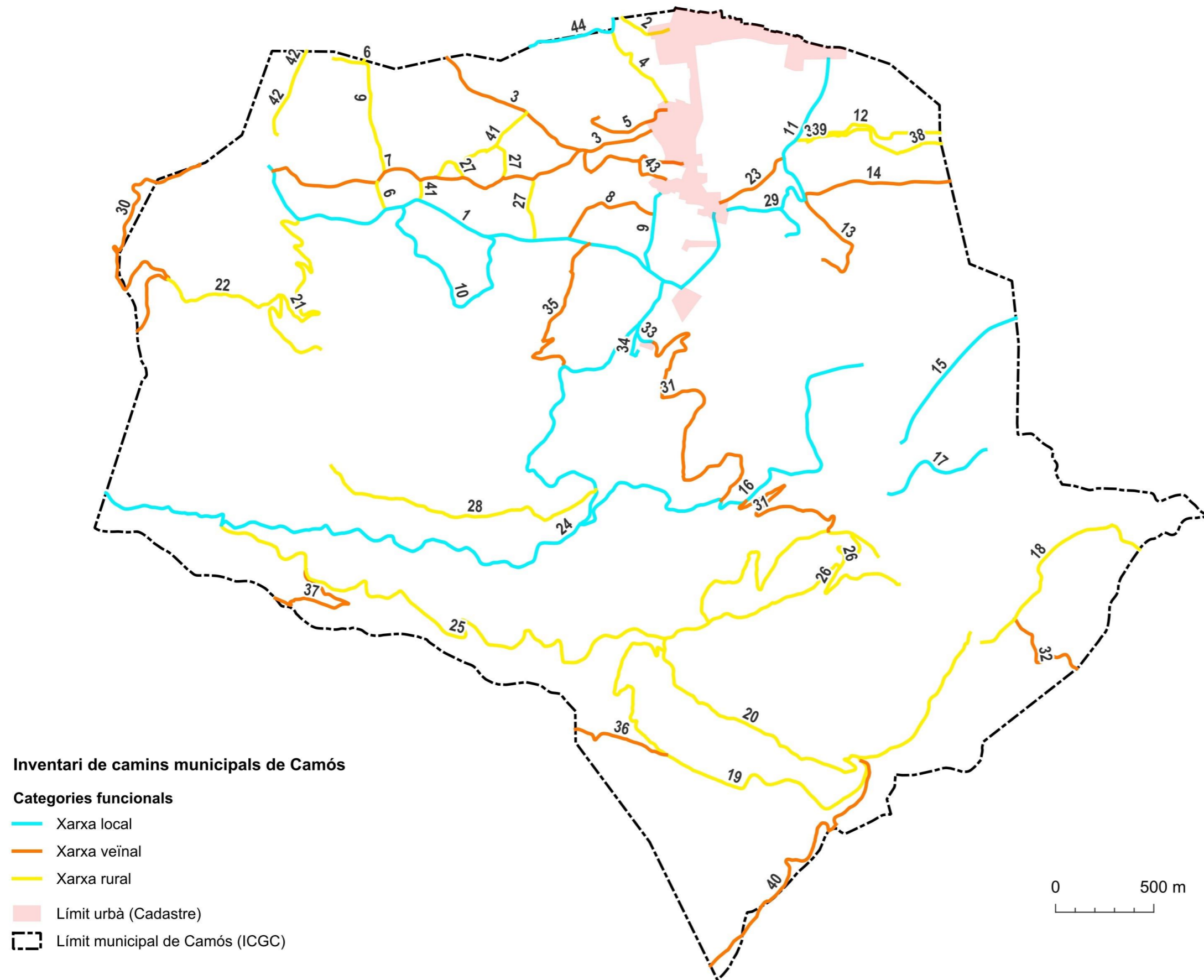

Figura 12. Categories funcionals

ANNEX 1. FITXES DESCRIPTIVES

ANNEX 2. ATLES DE L'INVENTARI